

Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi

2026, 9(8): 444-464.

<https://doi.org/10.26677/TR1010.2026.1673>

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Siyasal Katılım Çalışmalarında Bibliyometrik Yaklaşım

Dr. Elif YILMAZ, Bağımsız Araştırmacı, e-posta: elifyilmaz3836@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9903-8946>

Doç. Dr. Rıfat KARAKOÇ, Samsun Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Samsun, e-posta:

rifat.karakoc@samsun.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3942-7426>

Öz

Siyasi katılım, demokratik süreçlerin etkinliği ve vatandaşlık bilincinin değerlendirilmesinde temel bir role sahiptir. Bu katılım, bireylerin yalnızca oy verme yoluyla değil, aynı zamanda görüş bildirme, örgütlenme ve karar alma süreçlerine dahil olma yollarıyla da gerçekleşmektedir. Bu çalışma kapsamında, Web of Science veri tabanında yer alan yayınlar üzerinden siyasal katılım literatürünün bibliyometrik analizi gerçekleştirilmiştir. Analiz, yayın sayılarındaki yıllık trendler, en üretken yazarlar ve kurumlar, dergi dağılımları, anahtar kelime yoğunlukları ve araştırma odakları gibi birçok farklı değişkeni kapsamaktadır. Bibliometrix ve VOSviewer paketleri kullanılarak yapılan görselleştirmeler, literatürdeki işbirliği ağlarını, öne çıkan araştırma temalarını ve mevcut bilgi boşluklarını detaylı biçimde ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, siyasal katılım alanındaki küresel eğilimleri ve araştırma yoğunluklarını açıkça gösterirken, gelecekte yapılacak çalışmalar için hem teorik hem de metodolojik açıdan yönlendirici bir temel sunmaktadır. Bu sayede, literatürün mevcut durumu görülmekte ve araştırmacılar için yeni odak noktaları, işbirliği fırsatlarına dair önemli ipuçları sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyasal Katılım, Bibliyometrik Analiz, Araştırma Trendleri, Bilimsel Haritalama, İşbirliği Ağları.

Makale Gönderme Tarihi: 02.05.2026

Makale Kabul Tarihi: 03.08.2026

Önerilen Atıf:

Yılmaz, E. ve Karakoç, R. (2026). Siyasal Katılım Çalışmalarında Bibliyometrik Yaklaşım, *Sosyal, Beşerî ve İdari Bilimler Dergisi*, 9(8): 444-464.

Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences

2026, 9(8): 444-464. <https://doi.org/10.26677/TR1010.2026.1673>

ISSN: 2667-422X Dergi web sayfası: www.sobibder.org

RESEARCH PAPER

A Bibliometric Analysis of Political Participation Studies

Dr. Elif YILMAZ, Independent Researcher, e-mail: elifyilmaz3836@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9903-8946>

Associate Prof. Dr. Rıfat KARAKOÇ, Samsun University, Faculty of Political Science, Samsun, e-mail:

rifat.karakoc@samsun.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3942-7426>

Abstract

Political participation plays a fundamental role in evaluating the effectiveness of democratic processes and the development of civic consciousness. This participation occurs not only through voting, but also through expressing opinions, organizing, and engaging in decision-making processes. Within the scope of this study, a bibliometric analysis of the political participation literature was conducted based on publications indexed in the Web of Science database. The analysis covers multiple dimensions, including annual trends in publication output, the most productive authors and institutions, journal distributions, keyword densities, and research foci. Visualizations generated using the Bibliometrix and VOSviewer packages reveal collaboration networks, prominent research themes, and existing knowledge gaps in the literature in detail. The findings clearly demonstrate global trends and research intensities in the field of political participation, while also providing a guiding foundation for future studies in both theoretical and methodological terms. In this way, the current state of the literature is made visible, offering researchers valuable insights into new focal areas and potential opportunities for collaboration.

Keywords: Political Participation, Bibliometric Analysis, Research Trends, Scientific Mapping, Collaboration Networks.

Received: 02.05.2026

Accepted: 03.08.2026

Suggested Citation:

Yılmaz, E. and Karakoç, R. (2026). A Bibliometric Analysis of Political Participation Studies, *Journal of Social, Humanities and Administrative Sciences*, 9(8): 444-464.

GİRİŞ

Siyasal katılma, bireylerin ve toplulukların demokratik süreçlere katılım düzeyini ve vatandaşlık bilincini yansıtan temel bir göstergedir; seçimlere katılım, sivil toplum faaliyetleri, protestolar ve diğer siyasi etkinlikler, bireylerin politikaya dahil olma biçimlerini temsil etmektedir. Bu nedenle siyasal katılım, hem sosyal bilimler literatüründe hem de politika yapım süreçlerinde merkezi bir araştırma konusu olmuştur. Siyasal katılma üzerine gerçekleştirilen çalışmalar çoğunlukla sosyolojik, politik ve psikolojik boyutlara odaklanmaktadır. Bununla birlikte literatürde, araştırmaların coğrafi dağılımı, yazar ve kurumlar arasındaki iş birlikleri, tercih edilen dergiler ile anahtar kelime yoğunlukları gibi bibliyometrik göstergeleri sistematik biçimde ortaya koyan analizlerin sınırlı olduğu görülmektedir. Oysa bibliyometrik yöntemler, bir araştırma alanındaki gelişim eğilimlerini, potansiyel araştırma boşluklarını ve akademik iş birliği ağlarını görünür kılarak literatürün daha bütüncül ve sistematik bir şekilde haritalandırılmasına imkân tanımaktadır.

Bibliyometrik analiz, belirli bir alandaki bilimsel üretimin yapısını ve zaman içerisindeki gelişimini incelemek açısından önemli araç olarak öne çıkmaktadır. Bibliyometrik analizin gelişim seyri incelendiğinde bu alanın temellerinin ilk olarak 1922 yılında Wyndham Hulme tarafından kullanılan “istatistiksel bibliyografya” kavramına dayandığı görülmektedir. Hulme (1923), bu kavramı bilimsel süreçlerin işleyişini nicel yöntemlerle incelemek amacıyla kullanmış ve bilim ile teknoloji alanındaki gelişmelerin yazılı belgelerin sayılması ve değerlendirilmesi yoluyla açıklanabileceğini ifade etmiştir. Daha sonraki dönemde ise bibliyometri terimi ilk kez Alan Pritchard tarafından ortaya konmuştur. Pritchard (1969), bibliyometriyi yazılı iletişimin farklı yönlerinin sayılması ve analiz edilmesi aracılığıyla hem yazılı iletişim süreçlerinin hem de bir disiplinin doğası ile gelişim yönünün incelenmesine olanak sağlayan bir yöntem olarak tanımlamıştır (Pritchard, 1969: 348-349). Günümüzde bibliyometri; matematik, sosyal bilimler, doğa bilimleri, mühendislik ve yaşam bilimleri gibi farklı disiplinlerin bazı unsurlarını bünyesinde barındırarak çok geniş bir araştırma alanına yayılmıştır. Bu özelliği sayesinde bibliyometri, pek çok bilim alanını kapsayan nadir gerçek disiplinler arası araştırma alanlarından biri haline gelmiştir (Glanzel, 2003:5).

Bibliyometrik çalışmalar aracılığıyla belirli bir araştırma alanının mevcut yapısı ortaya konulabilmekte, o alanda öne çıkan çalışmalar belirlenebilmekte ve geliştirilen teori ile yaklaşımlar arasındaki ilişkiler analiz edilebilmektedir. Bunun yanında, alanın gelişimine yön veren araştırmacılar ile dergiler arasındaki bağlantılar da bibliyometrik yöntemler kullanılarak tespit edilebilmektedir (Zucip ve Cater, 2015: 436). Bu yöntem sayesinde araştırma alanına ilişkin bilimsel üretimin nicel göstergeleri ortaya konulabilmekte, çalışmaların zaman içerisindeki gelişim eğilimleri sistematik biçimde izlenebilmektedir. Ayrıca bibliyometrik analiz, araştırmacılar, kurumlar ve yayın organları arasındaki ilişkileri inceleyerek alan içindeki bilgi üretim sürecinin nasıl şekillendiğini ve bilimsel etkileşim ağlarının nasıl oluştuğunu anlamaya da katkı sağlamaktadır. Bu yönüyle bibliyometrik yöntemler, bir araştırma alanının yapısını bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirmeye olanak tanımaktadır. Bu yöntem aracılığıyla çalışmalar, yazarlar, anahtar kelimeler, dergiler, kurumlar ve ülkeler gibi farklı bilimsel unsurların ürettiği akademik çıktılar nicel olarak analiz edilebilmektedir. Ayrıca söz konusu unsurlar arasındaki ilişki ve etkileşimler incelenerek, ele alınan araştırma alanının entelektüel, sosyal ve kavramsal yapısının zaman içerisindeki gelişimi ve dönüşümü ortaya konulabilmektedir (Aria ve Cuccurullo, 2017, Gutierrez- Salcedo vd., 2018). Ortaya konulan bu çalışmada, siyasal katılım literatürünü sistematik bir biçimde haritalandırarak hem akademisyenler hem de araştırmacılar için araştırma eğilimleri, işbirliği ağları ve literatürdeki boşluklar hakkında bilgi sunulması, ayrıca alanın gelişim yönünü görselleştirme ve gelecekteki

araştırmalar için stratejik öneriler geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç ve kapsam doğrultusunda çalışma belirli bir sistematik akış içinde bölümlendirilmiştir: Giriş bölümünü takiben “Siyasal Katılımın Kavramsal Çerçevesi ve Sosyal Bilimlerdeki Önemi” başlığı altında konunun teorik arka planı ile tarihsel gelişimi ele alınmıştır. Ardından yer alan “Yöntem” bölümünde, araştırmanın veri seti, kapsamı ve sınırlılıkları ile analiz sürecinde kullanılan yöntemler ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Bir sonraki bölümde, “Siyasal Katılım Literatürünün Bibliyometrik İncelemesi ve Bulgular” başlığı altında, Web of Science (WoS) veri tabanından elde edilen veriler ağ analizleri, haritalandırmalar ve çeşitli görselleştirme teknikleri aracılığıyla ayrıntılı biçimde sunulmuş ve değerlendirilmiştir. Son olarak “Tartışma, Sonuç ve Öneriler” bölümünde, elde edilen bibliyometrik bulgular giriş bölümünde ortaya konulan temel savlar çerçevesinde değerlendirilmiş olup, bu savların desteklenme düzeyi incelenmiş ve literatürün geleceğine ilişkin çıkarımlar ile ileride gerçekleştirilecek araştırmalara yönelik önerilere yer verilmiştir.

SİYASAL KATILIMIN KAVRAMSAL ÇERÇEVESİ VE SOSYAL BİLİMLERDEKİ ÖNEMİ

Siyasal katılım, sosyal bilimler alanında demokratik toplumların temel unsurlarından biri olarak görülmekte ve vatandaşların siyasal sistem üzerindeki etkisini belirleyen en önemli süreçlerden biri olarak tanımlanmaktadır (Bülbul, 2020; Baykara, 2025). Siyasal katılım kavramı literatürde farklı yaklaşımlar ve perspektifler çerçevesinde ele alınmakla birlikte, genel olarak vatandaşların siyasal süreçleri, hükümetleri ve kamu politikalarını etkilemek amacıyla gönüllü olarak gerçekleştirdikleri faaliyet ve davranışların bütünü şeklinde ifade edilmektedir.

Siyasal katılım kavramı literatürde farklı biçimlerde tanımlansa da genel olarak vatandaşların ulusal ya da yerel düzeydeki siyasal karar alma süreçlerine doğrudan veya dolaylı yollarla dâhil olarak siyasal otoritelerin kararlarını etkilemeyi amaçladıkları bilinçli ve planlı faaliyetler bütünü olarak değerlendirilmektedir. Bu katılım, yasal ya da yasal olmayan yöntemlerle, örgütlü veya bireysel biçimlerde ve sürekli ya da dönemsel faaliyetler şeklinde ortaya çıkabilmektedir. Seçimlere katılma, kamu otoritelerini denetleme, protesto ve gösterilere katılma, dilekçe verme ya da siyasal kampanyalara destek sağlama gibi eylemler aracılığıyla bireyler hükümet politikalarını etkilemeye, desteklemeye veya değiştirmeye çalışabilirler. Bu yönüyle siyasal katılım yalnızca mevcut siyasal düzeni destekleme ya da ona karşı çıkma davranışıyla sınırlı olmayıp, aynı zamanda alınan kararların içeriğini biçimlendirme, uygulanmasını geciktirme ya da tamamen ortadan kaldırma gibi farklı amaçları da içerebilen, bireyin özgür iradesine dayanan çok boyutlu bir toplumsal ve siyasal etkinlik niteliği taşımaktadır (Weiner, 1971; Verba vd., 1972; Huntington ve Nelson, 1976; Milbrath ve Goel, 1977; Kalaycıoğlu, 2013).

Literatürde siyasal katılım çoğunlukla iki temel başlık altında ele alınmaktadır. İlk olarak konvansiyonel (geleneksel) katılım, seçimlerde oy kullanma, bir siyasi partiye ya da sendikaya üye olma, seçim kampanyalarında görev alma veya adaylara maddi destek sağlama gibi siyasal sistemin yasal ve kurumsal kanalları aracılığıyla gerçekleşen faaliyetleri kapsamaktadır. Buna karşılık konvansiyonel olmayan (alternatif) katılım ise seçim süreçleri dışında ortaya çıkan ve daha doğrudan eylem biçimlerini içeren faaliyetleri ifade eder. Dilekçe kampanyaları, boykotlar, yasal protestolar, grevler ve sivil itaatsizlik gibi eylemler bu tür katılımın örnekleri arasında yer almaktadır. Özellikle dijitalleşmenin yaygınlaşmasıyla birlikte sosyal medya platformlarında siyasal içerik üretme, paylaşma ve çevrim içi kampanyalara katılma gibi davranışlar da alternatif katılım biçimlerine yeni

bir boyut kazandırmıştır. Öte yandan bireylerin siyasal süreçlere katılım biçimi, üstlendikleri rolün niteliğini de belirlemektedir. Resmî siyasal örgütlenmeler içinde yer alan bireyler çoğu zaman daha sınırlı ve pasif roller üstlenirken; aktivizm, gönüllülük faaliyetleri veya çeşitli toplumsal hareketler aracılığıyla siyasal süreçlere dâhil olan bireyler daha aktif katılımcılar olarak değerlendirilmektedir (Bülbul, 2020: 3; Baykara, 2025: 16; Öz Döm, 2020:2).

Siyasal katılım, siyaset bilimi, sosyoloji ve psikoloji gibi sosyal bilim disiplinleri açısından önemli bir inceleme alanı olarak kabul edilmektedir; çünkü bu olgu, devlet ile toplum arasındaki ilişkinin niteliğini ve işleyişini belirleyen temel unsurlardan biri olarak görülmektedir (Korkut, 2025; 12-13). Buradan hareketle siyasal katılımın önemini belirleyen temel unsurları şu şekilde sıralayabilmek mümkündür. Siyasal katılım, demokratik sistemlerin işleyişinde merkezi bir rol oynayan ve demokratik vatandaşlığın temel unsurlarından biri olarak kabul edilen bir olgudur. Vatandaşların özellikle seçim süreçlerine katılması, siyasal iktidarın aldığı kararlara yönelik toplumsal rızayı ortaya koyarak siyasal sistemin meşruiyet kazanmasına katkı sağlamaktadır. Bunun yanı sıra, toplumun farklı kesimlerinin ve özellikle genç nüfusun siyasal süreçlere aktif biçimde dâhil olması, halk egemenliğinin daha etkin biçimde kullanılmasına olanak tanımakta ve siyasal aktörlerin toplumsal destek elde etmesini kolaylaştırmaktadır. Siyasal katılım aynı zamanda vatandaşların talep ve beklentilerini yönetime iletebildikleri önemli bir iletişim kanalı niteliği taşımakta; bu sayede bireysel ve toplumsal tercihlerin kamu politikalarına yansımaya ve hükümetlerin toplumun ihtiyaçlarına daha duyarlı politikalar geliştirmesine zemin hazırlamaktadır. Bununla birlikte siyasal katılım yalnızca belirli eylemlerden ibaret olmayıp, bireylerin demokratik değerleri benimsemelerini, sorumluluk bilinci geliştirmelerini ve siyasal farkındalıklarının artmasını sağlayan bir öğrenme ve sosyalleşme sürecini de içermektedir. Aynı zamanda çevre, işsizlik, eğitim ve sosyal adalet gibi çeşitli toplumsal sorunlara yönelik taleplerin dile getirilmesinde önemli bir araç işlevi görmektedir. Bu yönleriyle siyasal katılım, bir siyasal rejimin istikrarını, demokratikleşme düzeyini ve vatandaşların sistem içindeki etkinliğini değerlendirmede sosyal bilimlerde kullanılan temel göstergelerden biri olarak kabul edilmektedir (Öz Döm, 2020: 100; Bülbul, 2020: 3; Bincouf, 2021: 33; Eroğlu, 2023: Dalton, 2008; Linus, 2020: 31; Çiftçi, 2023: van Deth, 2016:4).

YÖNTEM

Bu çalışma, siyasal katılım konusundaki akademik literatürü bibliyometrik yöntemler kullanarak incelemiştir. Araştırmada, Web of Science (WoS) veri tabanında yer alan yayınlar temel alınmıştır. Analiz, alanın güncel gelişim trendlerini, araştırma yoğunluğunu, işbirliği ağlarını ve literatürdeki mevcut boşlukları kapsamlı bir şekilde ortaya koymaktadır.

Veri toplama sürecinde, “political parties” and “political movements” and “democratic participation” and “political representation” gibi konu kapsamını içeren anahtar kelimeler seçilmiştir. 2022–2025 yılları arasında yayımlanan makaleler taranmıştır. Bu tarih aralığı, çalışmanın günümüze yakın literatürü analiz etmesini ve siyasal katılım alanındaki en güncel eğilimleri, yeni işbirliği ağlarını ve ortaya çıkan araştırma konularını kapsamasını sağlamak amacıyla seçilmiştir. Çalışmaya yalnızca Q1, Q2 ve Q3 kategorisindeki dergilerde yayımlanan, SSCI indeksli, Siyaset Bilimi, Kamu Yönetimi ve Uluslararası İlişkiler alanına ait makaleler dahil edilmiştir. Konferans bildirileri ve kitap bölümleri analiz dışında bırakılmıştır. Elde edilen veriler, yazar, kurum, ülke, yayın yılı, dergi, anahtar kelimeler ve atıf sayısı gibi bibliyometrik göstergeleri içerecek şekilde derlenmiştir. Veri analizi sürecinde, Bibliometrix (R paketi) kullanılmıştır. Analiz kapsamında; yayın

sayılarının yıllara göre dağılımı ve trend analizi, en üretken yazarlar, kurumlar ve dergilerin belirlenmesi, ülke ve kurumlar arası iş birliği ağlarının görselleştirilmesi ile anahtar kelime eşleştirme ve yoğunluk analizi gerçekleştirilmiştir. Bu analizler, araştırma temalarının haritalanması ve literatürde yoğunlaşan ile eksik kalmış araştırma alanlarının tespit edilmesi açısından önem taşımaktadır.

SİYASAL KATILIM LİTERATÜRÜNÜN BİBLİYOMETRİK İNCELEMESİ VE BULGULAR

Siyasal katılım, demokratik süreçlerin etkinliği ve vatandaşlık bilincinin değerlendirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Çalışmanın bu bölümünde, siyasal katılım literatürü bibliyometrik yöntemlerle incelenmiştir; Web of Science (WoS) veri tabanındaki yayınlar üzerinden elde edilen bulgular ışığında alanın genel yapısı, araştırma eğilimleri ve işbirliği ağları ortaya konmuştur. Aşağıda, bu kapsamda elde edilen bulguların temel göstergeleri, siyasal katılım yayınlarının ana bibliyometrik göstergeleri sunulmaktadır.

Tablo 1. WoS’da Yayımlanan Siyasal Katılım Yayınlarının Ana Bibliyometrik Göstergeleri

Açıklama	Sonuç
Veri Setine İlişkin Temel Bilgiler	
İncelenen Dönem	2022:2026
Kaynaklar (Dergiler, Kitaplar, vb.)	58
Döküman Sayısı	215
Yıllık Büyüme Oranı %	79.29
Dökümanların Ortalaması	1.08
Yayın Başına Ortalama Atıf Sayısı	1.391
Kaynakça	12245
Döküman İçeriği	
Anahtar Kelimeler	596
Yazar Anahtar Kelimeleri	831
Yazarlar	
Yazar Sayısı	520
Tek Yazarlı Yayınların Yazar Sayısı	61
Yazar İşbirliği	
Tek Yazarlı Yayın Sayısı	63
Yayın Başına Ortak Yazar Sayısı	2.56
Uluslararası Ortak Yazarlık Oranı %	32.56
Yayın Türleri	
Makale; açık erişim	215

Çalışma kapsamında, 2022–2026 yılları arasında siyasal katılım alanında Web of Science veri tabanında yer alan 215 belge incelenmiştir. Analiz edilen belgeler, yıllık ortalama %79,29’luk bir büyüme oranı ile hızla artan bir yayın trendine işaret etmektedir; belgelerin ortalama yaşı 1,08 yıl olarak hesaplanmış ve literatürün güncelliğini yansıtmaktadır. Belgelerin ortalama atıf sayısı 1,391 olup, toplamda 12.245 referans kullanılmıştır. Bu durum, araştırma alanının hızla gelişmekte olduğunu ancak literatürde bulunan atıf yoğunluğunun sınırlı kaldığını göstermektedir. Belgelerde yer alan Keywords Plus (ID) sayısı 596, yazar anahtar kelimeleri (DE) sayısı ise 831 olarak tespit edilmiştir; bu da çalışmalarda çeşitli konuların ve araştırma temalarının ele alındığını ortaya koymaktadır. Çalışmada toplam 520 yazar yer almakta olup, tek yazarlı belgeler 61 olarak

belirlenmiştir. Belgelerin ortalama yazar sayısı 2,56 olup, uluslararası işbirliği oranı %32,56 olarak hesaplanmıştır. Bu durum, alanda hem tek yazarlı hem de çok yazarlı işbirliklerinin sürdüğünü ve araştırmaların belirli bir kısmının uluslararası düzeyde yürütüldüğünü göstermektedir. İncelenen tüm belgeler “article” ve “early access” türünde olup, araştırmanın akademik yayınlar üzerinden yürütüldüğünü doğrulamaktadır. Bu veriler, siyasal katılım alanının yeni, hızla büyüyen ve giderek uluslararası işbirliklerini içeren dinamik bir araştırma alanı olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Yıllık Üretilen Bilimsel Makaleler

Yıl	Makale
2022	3
2023	11
2024	18
2025	152
2026	31

2022–2026 yılları arasında siyasal katılım alanında yayımlanan makalelerin yıllara göre dağılımı incelendiğinde, alandaki yayın artışının özellikle 2025 yılında belirgin bir şekilde yükseldiği görülmektedir. 2022 yılında yalnızca 3 makale yayımlanırken, 2023’te bu sayı 11’e, 2024’te 18’e çıkmıştır. 2025 yılında ise 152 makale yayımlanarak, literatürde önemli bir artış ve yoğunlaşma gözlemlenmiştir. 2026 yılı için 31 makale kaydedilmiştir; bu rakamın yılın tamamlanmamış olması veya veri güncellemeleri nedeniyle kısmen düşük kaldığı düşünülmektedir. Bu trend, siyasal katılım araştırmalarının son yıllarda hızla artan bir ilgiye sahip olduğunu ve alanın güncel literatürde önemli bir çalışma konusu haline geldiği şeklinde yorumlanabilmektedir. Özellikle 2025 yılındaki ani ivmelenme; araştırmacılar arasında artan akademik ilginin ve muhtemelen küresel ya da bölgesel politik gelişmelerin bir sonucu olarak literatürdeki yayın yoğunluğuna yansımıştır. Bu durum, çalışmanın hem alanın büyüme trendlerini hem de araştırma yoğunluğunu ortaya koymak açısından önemli bir bulgu olarak değerlendirilebilir.

Tablo 3. Yıllık Ortalama Atıf Sayısı

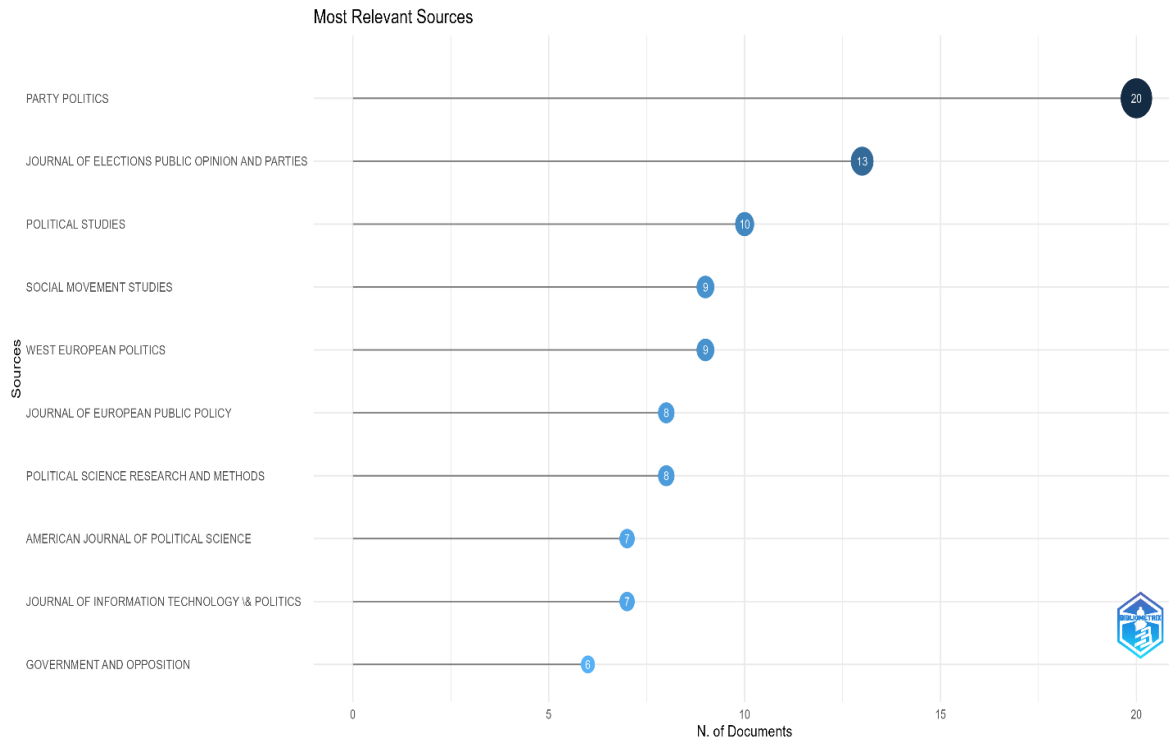
Yıl	Makale Ortalama Yapısı	Başına	Yayın Sayısı (N)	Yıllık Ortalama Atıf Sayısı	Atıf	Atıf Alınan Yıl Sayısı
2022	12.33		3	2.47		5
2023	11.82		11	2.96		4
2024	2.28		18	0.76		3
2025	0.59		152	0.30		2
2026	0.06		31	0.06		1

2022–2026 yılları arasında siyasal katılım alanında yayımlanan makalelerin atıf performansı incelendiğinde, yıllara göre önemli farklılıklar gözlemlenmektedir. 2022 yılında yayımlanan 3 makale, ortalama toplam atıf sayısı (MeanTCperArt) 12,33 ve yılda ortalama atıf sayısı 2,47 ile literatürde güçlü bir etki göstermiştir. 2023’te 11 makale yayımlanmış ve ortalama toplam atıf sayısı 11,82, yıllık ortalama atıf sayısı ise 2,96 olarak tespit edilmiştir; bu durum, 2023 yayınlarının da akademik anlamda hızlı şekilde atıf aldığını göstermektedir. 2024 yılı için yayımlanan 18 makale, ortalama toplam atıf sayısı 2,28 ve yıllık ortalama atıf sayısı 0,76 ile daha düşük bir atıf yoğunluğu sergilemiştir. 2025’te yayımlanan 152 makale, büyük bir yayın artışına rağmen ortalama toplam atıf sayısı 0,59 ve yıllık ortalama atıf sayısı 0,30 ile sınırlı kalmıştır. Benzer şekilde 2026 yılı için 31 makale

yayımlanmış ve yıllık ortalama atıf sayısı 0,06 olarak hesaplanmıştır. Bu düşük değer, söz konusu makalelerin yeni yayımlanmış olması ve atıf alma sürecinin henüz başlangıç aşamasında olmasından kaynaklanmaktadır.

Genel olarak, yıllara göre atıf verileri, siyasal katılım alanındaki yayın sayısı ile atıf yoğunluğu arasında ters bir ilişki olduğunu göstermektedir: erken yıllarda yayımlanan daha az sayıda makale, yüksek yıllık atıf alırken; son yıllarda artan yayın sayısı, henüz atıf almadığı için ortalama atıf değerini düşürmektedir. Bu durum, alanın hızla büyüyen ve güncel literatürün atıf alma sürecinde zamana ihtiyaç duyduğu dinamik bir araştırma alanı olduğunu ortaya koymaktadır.

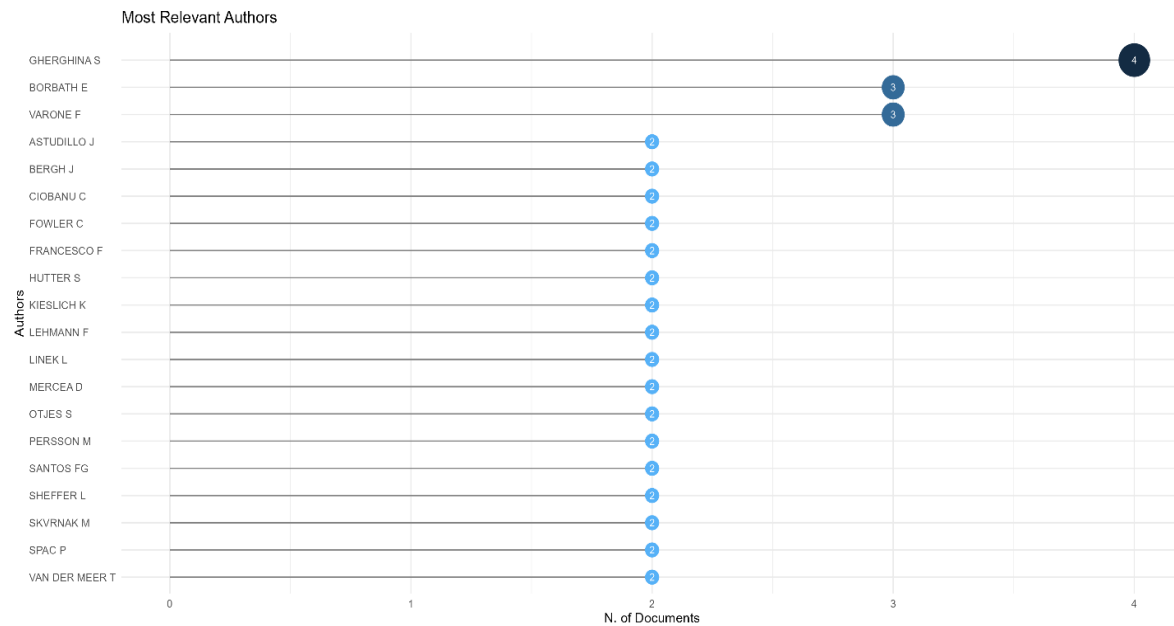
Tablo 4. Siyasal Katılıma İlişkin Yayın Yoğunluğu

Yayınların dergilere göre dağılımı incelendiğinde, literatürün büyük ölçüde belirli sayıda önde gelen siyaset bilimi dergisinde yoğunlaştığı görülmektedir. Bu bağlamda, 20 yayın ile *Party Politics* dergisi en fazla yayına sahip kaynak olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, literatürde özellikle parti sistemleri, parti rekabeti ve siyasi partilerin örgütsel yapıları gibi konuların önemli bir araştırma alanı oluşturduğunu göstermektedir. Benzer şekilde, *Journal of Elections, Public Opinion and Parties* (13 yayın) ve *Political Studies* (10 yayın) seçim davranışı, kamuoyu ve siyaset biliminin temel teorik tartışmaları üzerine yapılan çalışmaların yoğunlaştığı önemli akademik platformlar arasında yer almaktadır. Literatürde ayrıca sosyal hareketler, Avrupa siyaseti ve kamu politikaları üzerine odaklanan dergilerin de önemli bir yer tuttuğu görülmektedir. Bu kapsamda *Social Movement Studies* ve *West European Politics* dergileri 9'ar yayın ile dikkat çekerken, *Journal of European Public Policy* 8 yayın ile Avrupa bağlamında yönetim, politika yapım süreçleri ve kurumsal dinamiklere yönelik çalışmaların önemli bir yayın mecrası olarak öne çıkmaktadır. *Political Science Research and Methods* (8 yayın) ve *American Journal of Political Science* (7 yayın) gibi dergilerde yayımlanan çalışmalar, alanın

metodolojik çeşitliliğini ve özellikle nicel araştırma yöntemlerinin kullanımını göstermektedir. Ayrıca *Journal of Information Technology & Politics* (7 yayın) dergisinin listede yer alması, dijital teknolojiler ile siyaset arasındaki ilişkiye yönelik akademik ilginin giderek arttığını ortaya koymaktadır. Bunun yanı sıra *Government and Opposition*, *Perspectives on Politics*, *Political Psychology* ve *Politics & Gender* dergileri (her biri 6 yayın) literatüre önemli katkılar sağlayarak karşılaştırmalı siyaset, siyasal davranış, siyasi psikoloji ve toplumsal cinsiyet perspektiflerinin araştırma alanına dahil edildiğini göstermektedir. Son olarak, *German Politics*, *International Journal of Press-Politics*, *International Political Science Review* ve *Politics* (5'er yayın) ile *Acta Politica*, *European Political Science Review*, *Journal of Politics*, *Nations and Nationalism*, *Policy Studies Journal*, *Political Behavior* ve *Politische Vierteljahresschrift* (4'er yayın) gibi dergiler literatürde farklı alt alanlardan katkılar sunmaktadır. Ayrıca *Canadian Journal of Political Science* (3 yayın) gibi dergiler de uluslararası akademik toplulukların konuya olan ilgisini göstermektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, literatürün özellikle parti siyaseti, seçimler, kamuoyu araştırmaları ve Avrupa siyaseti üzerine odaklanan önde gelen siyaset bilimi dergilerinde yoğunlaştığı; bununla birlikte dijital siyaset, siyasi psikoloji ve kamu politikası gibi disiplinler arası alanların da giderek daha fazla önem kazandığı görülmektedir.

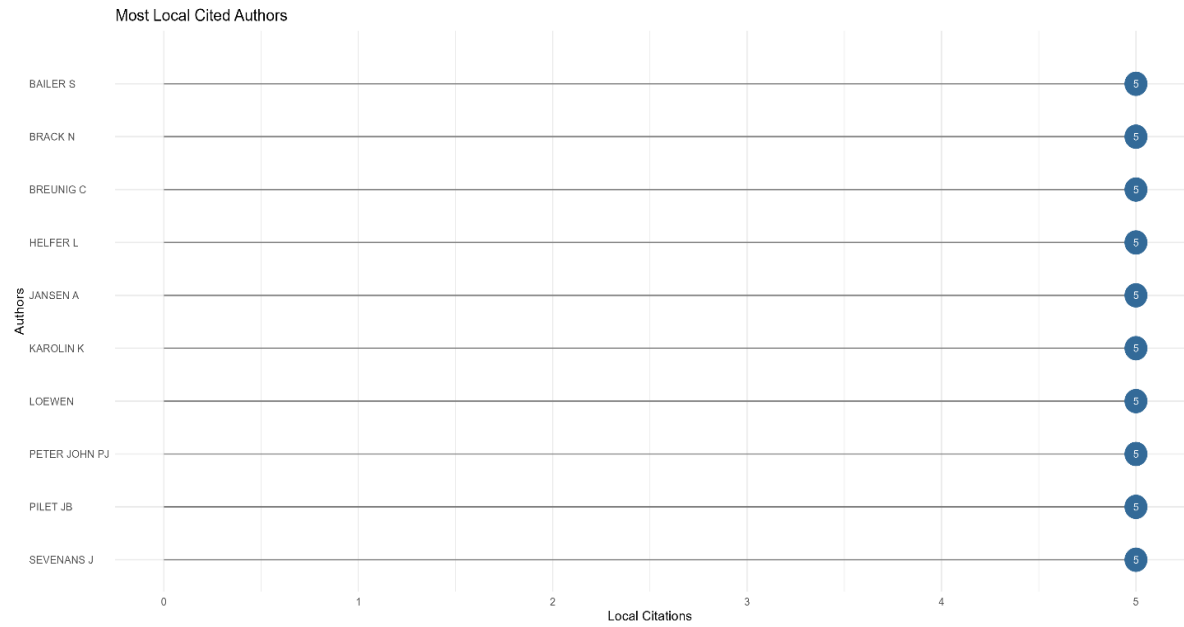
Tablo 5. En Fazla Üretim Yapan Yazarlar

Verilen tabloya göre en fazla yayın üretim yapan yazarlar incelendiğinde, literatüre katkı sağlayan araştırmacıların farklı ülkelerden ve akademik geleneklerden geldiği görülmektedir. Bu yazarlar, araştırma alanının gelişimine hem bireysel hem de ortak yazarlı çalışmalar aracılığıyla katkıda bulunmaktadır. Tablodaki en fazla makale sayısına sahip yazar Sergiu Gherghina olup toplam 4 makale ile ilk sırada yer almaktadır. Bununla birlikte, makale sayısı (articles fractionalized) 1.75'tir. Bu durum, yazarın çalışmalarının önemli bir kısmının ortak yazarlı olduğunu göstermektedir. Onu 3 makale ile Edgar Borbáth ve Frédéric Varone takip etmektedir. Ancak makale sayıları incelendiğinde Borbáth'ın 1.83 ile daha yüksek bir bireysel katkıya sahip olduğu, Varone'un ise 0.43 ile daha çok çok yazarlı çalışmalar içerisinde yer aldığı anlaşılmaktadır. Listedeki diğer yazarlar genellikle 2

makale ile literatüre katkı sağlamıştır. Bu grupta José Astudillo, Jo Saglie Bergh, Cristina Ciobanu, Christopher Fowler, Fabio Francesco, Swen Hutter, Klaus Kieslich, Florian Lehmann, Ladislav Linek, Daniel Mercea, Simon Otjes, Mikael Persson, Filipe G. Santos, Lior Sheffer, Marek Skvrnak ve Petr Spáč gibi araştırmacılar bulunmaktadır. Makale sayıları dikkate alındığında bazı yazarların bireysel katkılarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Özellikle Christopher Fowler ve Florian Lehmann 2 makale ile birlikte 2.00 makale değerine sahiptir. Bu durum, bu çalışmaların büyük ölçüde tek yazarlı veya sınırlı ortak yazarlı olduğunu göstermektedir. Buna karşılık bazı yazarların makale sayıları daha düşük olup, bu durum çalışmaların daha geniş araştırma ekipleri tarafından üretildiğini göstermektedir.

Tablo 6. En Çok Atıf Alan Yazarlar

En fazla atıf alan yazarlar incelendiğinde, araştırma alanında belirli akademisyenlerin çalışmalarının literatür üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu görülmektedir. Atıf sayıları, bir yazarın çalışmalarının akademik literatürde ne ölçüde kullanıldığını ve diğer araştırmacılar tarafından ne kadar referans alındığını göstermesi açısından önemli bir göstergedir. Tabloya göre Sabine Bailer, Nathalie Brack, Christoffer Breunig, Laurence Helfer, Anke Jansen, Karolin K., Loewen, Peter John, Jean-Benoit Pilet ve Joost Sevenans en fazla atıf alan yazarlar arasında yer almakta olup her biri 5 atıf ile listede bulunmaktadır. Bu durum, söz konusu araştırmacıların çalışmalarının literatürde belirli bir görünürlüğe ve etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Genel olarak değerlendirildiğinde, en fazla atıf alan yazarların farklı akademik kurumlardan ve araştırma geleneklerinden gelmesi, araştırma alanının uluslararası bir nitelik taşıdığını göstermektedir. Ayrıca bu yazarların çalışmalarının literatürde sıkça referans verilmesi, ilgili konuların akademik tartışmalarda önemli bir yer tuttuğunu ve bu araştırmacıların alanın gelişimine kayda değer katkılar sunduğu şeklinde yorumlanabilmektedir.

Tablo 7. Zaman İçinde Yazarların Üretkenlik Oranları

Yazar	Yıl	Frekans	Toplam Atıf Sayısı	Yıl Başına Atıf Sayısı
ASTUDILL O J	2023	1	2	0.5
ASTUDILLO J	2025	1	0	0
BERGH J	2025	1	0	0
BERGH J	2026	1	0	0
BORBATH E	2025	2	0	0
BORBATH E	2026	1	1	1
CIOBANU C	2024	1	0	0
CIOBANU C	2025	1	0	0
FOWLER C	2024	1	1	0.333
FOWLER C	2025	1	0	0

Tabloda yer alan veriler, yazarların yıllara göre akademik üretkenliğini ve bu çalışmaların aldığı atıf düzeylerini göstermektedir. Bu tür analizler, belirli araştırmacıların zaman içerisindeki yayın faaliyetlerini ve çalışmalarının literatürdeki etkisini değerlendirmek açısından önemli bir göstergedir. Veriler incelendiğinde, bazı yazarların son yıllarda düzenli olarak yayın yaptığı görülmektedir. Örneğin José Astudillo, 2023 ve 2025 yıllarında birer makale yayımlamıştır. 2023 yılında yayımlanan çalışması toplam 2 atıf almış olup yıllık ortalama atıf değeri (TCpY) 0.50 olarak hesaplanmıştır. Buna karşılık 2025 yılında yayımlanan çalışmasının henüz atıf almadığı görülmektedir. Bu durum, yeni yayımlanan çalışmaların literatürde atıf almasının belirli bir zaman gerektirdiğini göstermektedir. Benzer şekilde Jo Saglie Bergh 2025 ve 2026 yıllarında birer yayın gerçekleştirmiştir. Ancak bu çalışmaların henüz atıf almadığı görülmektedir. Bunun temel nedeni, çalışmaların oldukça yeni olması ve akademik literatürde atıf döngüsünün genellikle birkaç yıl içinde oluşmasıdır. Edgar Borbáth ise 2025 yılında iki makale yayımlamış, 2026 yılında ise bir makale daha üretmiştir. 2026 yılında yayımlanan çalışmasının 1 atıf aldığı ve yıllık ortalama atıf değerinin 1.00 olduğu görülmektedir. Bu durum, söz konusu çalışmanın literatürde erken dönemde dikkat çektiğini göstermektedir. Cristina Ciobanu 2024 ve 2025 yıllarında birer makale yayımlamış olup bu çalışmaların henüz atıf almadığı görülmektedir. Christopher Fowler ise 2024 yılında yayımladığı çalışmasıyla 1 atıf almış ve yıllık ortalama atıf değeri 0.33 olarak hesaplanmıştır. 2025 yılında yayımlanan çalışması ise henüz atıf almamıştır. Genel olarak değerlendirildiğinde, tabloda yer alan çalışmaların büyük bir kısmının oldukça yeni olduğu ve bu nedenle atıf sayılarının henüz sınırlı kaldığı görülmektedir. Bununla birlikte bazı çalışmaların kısa süre içerisinde atıf almaya başlaması, ilgili araştırma konusunun literatürde ilgi gördüğünü göstermektedir. Bu durum, araştırma alanının dinamik bir yapıya sahip olduğunu ve önümüzdeki yıllarda bu çalışmaların atıf sayılarında artış olabileceğini düşündürmektedir.

Tablo 8. En Fazla Atıf Alan Çalışmalar

Makale	DOI	Toplam Atıf Sayısı	Atıf	Yıl Başına Atıf Sayısı	Normalize Edilmiş Atıf Sayısı
Walgrave S, 2023, J Polit	10.1086/722042	65		16.25	5.50
Hansen Ma, 2022, Ger Polit	10.1080/09644008.2022.2087871	27		5.40	2.19
Eichenberger S, 2023, Policy Stud J	10.1111/psj.12494	23		5.75	1.95
Tornberg P, 2025, Int J Press-Polit	10.1177/19401612241311886	21		10.50	35.87
Ellinas Aa, 2023, Am Polit Sci Rev	10.1017/S0003055423000588	13		3.25	1.10
Duell D, 2023, J Polit	10.1086/720645	11		2.75	0.93
Mahl D, 2024, Int J Press-Polit	10.1177/19401612241270004	10		3.33	4.39
Begum N, 2024, Polit Gend	10.1017/S1743923X24000047	9		3.00	3.95
Woller A, 2023, J Polit	10.1086/722047	7		1.75	0.59
Shiran M, 2024, Polit Gend	10.1017/S1743923X24000011	7		2.33	3.07

En fazla atıf alan çalışmalar incelendiğinde, literatürde belirli makalelerin kısa sürede yüksek düzeyde akademik etki yarattığı görülmektedir. Atıf sayıları, bir çalışmanın akademik tartışmalarda ne ölçüde referans alındığını ve ilgili araştırma alanına yaptığı katkının düzeyini göstermesi açısından önemli bir göstergedir. Tablodaki verilere göre en fazla atıf alan çalışma Walgrave (2023) tarafından *Journal of Politics* dergisinde yayımlanan makaledir. Bu çalışma toplam 65 atıf ile diğer çalışmalara kıyasla açık ara öne çıkmaktadır. Yıllık ortalama atıf değeri de oldukça yüksek olup 16.25 seviyesindedir. Bu durum, söz konusu çalışmanın literatürde geniş bir etki yarattığını ve araştırmacılar tarafından yoğun biçimde referans alındığını göstermektedir. İkinci sırada Hansen (2022) tarafından *German Politics* dergisinde yayımlanan çalışma yer almakta olup 27 atıf almıştır. Bunu Eichenberger (2023) tarafından *Policy Studies Journal*'da yayımlanan ve 23 atıf alan çalışma takip etmektedir. Bu çalışmaların siyasal kurumlar, politika süreçleri ve siyasal davranış gibi konulara yönelik önemli katkılar sunduğu anlaşılmaktadır. Dikkat çeken bir diğer çalışma ise Tornberg (2025) tarafından *International Journal of Press-Politics* dergisinde yayımlanan makaledir. Bu çalışma toplam 21 atıf almış olmakla birlikte yıllık ortalama atıf değerinin oldukça yüksek (10.50) olması, kısa sürede literatürde güçlü bir etki yarattığını göstermektedir. Ayrıca normalize edilmiş atıf değerinin de yüksek olması, çalışmanın alan içerisinde hızlı bir şekilde görünürlük kazandığını ortaya koymaktadır. Bunun yanı sıra Ellinas (2023) tarafından *American Political Science Review*'da yayımlanan çalışma 13 atıf, Duell (2023) tarafından *Journal of Politics*'te yayımlanan çalışma ise 11 atıf alarak literatürde önemli bir etki yaratmıştır. Daha yakın tarihlerde yayımlanan Mahl (2024) (*International Journal of Press-Politics*) ve Begum (2024) (*Politics & Gender*) çalışmalarının sırasıyla 10 ve 9 atıf alması, bu çalışmaların da kısa sürede akademik literatürde dikkat çektiğini göstermektedir. Son olarak Woller (2023) (*Journal of Politics*) ve Shiran (2024) (*Politics & Gender*) tarafından yayımlanan çalışmaların da 7'ser atıf aldığı görülmektedir. Bu çalışmaların da ilgili araştırma alanında akademik tartışmalara katkı sağlayan önemli yayınlar arasında yer aldığı söylenebilir. Genel olarak değerlendirildiğinde, en fazla atıf alan çalışmaların büyük ölçüde siyaset biliminin önde gelen uluslararası dergilerinde yayımlandığı ve özellikle siyasal davranış, medya ve siyaset ilişkisi, kamu politikaları ve demokratik süreçler gibi konulara odaklandığı görülmektedir. Ayrıca son yıllarda yayımlanan bazı çalışmaların kısa sürede yüksek atıf alması, araştırma alanının güncel ve akademik açıdan yüksek ilgi gören bir konu olduğunu göstermektedir.

Tablo 9. En Sık Kullanılan Kelimeler

Kelimeler	Kullanım Sıklığı
Siyasal Partiler	24
Temsil	20
Siyaset	19
Tutumlar	18
Etki	18
Siyasi Partiler	18
Demokrasi	17
Seçimler	17
Parti	17
Rekabet	15

En sık kullanılan kelimeler incelendiğinde, literatürde öne çıkan temel temaların ve araştırma odaklarının belirgin olduğu görülmektedir. Bu kelimeler, çalışmalarda hangi kavramların daha fazla tartışıldığını ve araştırma alanının hangi teorik çerçeveler etrafında şekillendiğini göstermesi açısından önem taşımaktadır. Tablodaki verilere göre en sık kullanılan anahtar kelime siyasal partiler (political parties) olup toplam 24 kez geçmektedir. Bu durum, araştırma alanının büyük ölçüde

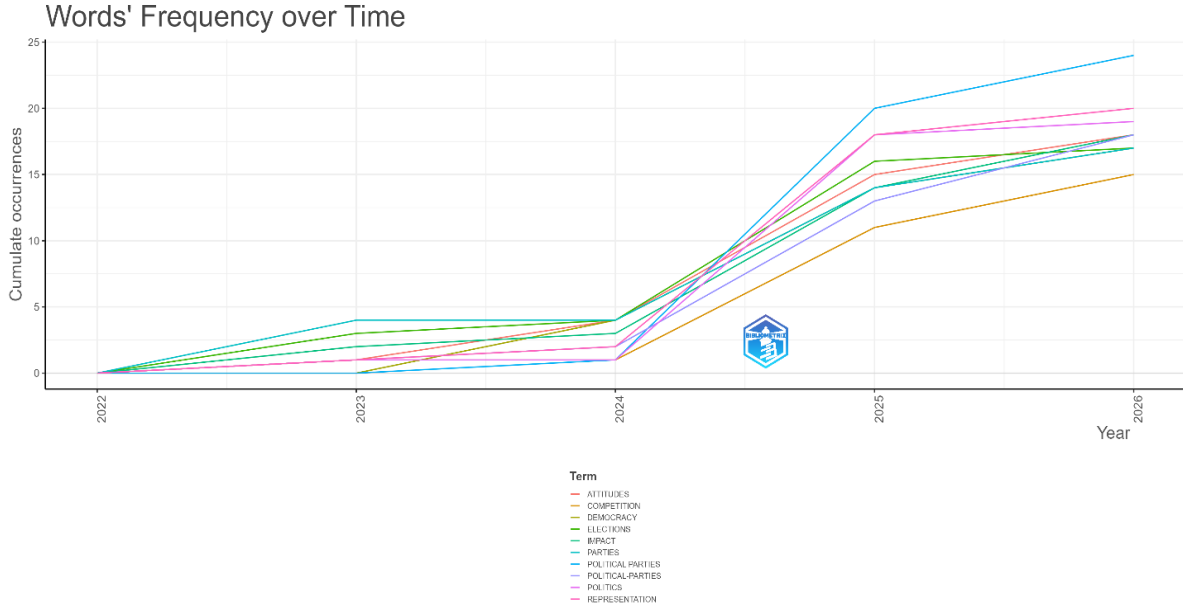
siyasal partiler, parti sistemleri ve partilerin siyasal süreçlerdeki rolü üzerine yoğunlaştığını göstermektedir. Benzer şekilde temsil (representation) kavramının 20 kez kullanılması, siyasal temsil olgusunun literatürde önemli bir tartışma konusu olduğunu ortaya koymaktadır. Bunun yanında siyaset (politics) (19 kez) ve tutumlar (attitudes) (18 kez) kavramları da dikkat çekmektedir. Bu kavramlar, siyasal davranış, seçmen tutumları ve bireylerin siyasal süreçlere yönelik algıları gibi konuların araştırmalarda önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir. Ayrıca etki (impact) kavramının 18 kez kullanılması, çalışmaların belirli siyasal aktörlerin, kurumların veya süreçlerin siyasal sonuçlar üzerindeki etkisini incelemeye odaklandığını düşündürmektedir. Literatürde siyasal partilere yapılan vurgu, partiler (parties) (17 kez) kavramının yüksek kullanım sıklığıyla da desteklenmektedir. Bu durum, parti siyaseti ve partiler arası rekabet gibi konuların araştırma alanının merkezinde yer aldığını göstermektedir. Bunun yanı sıra demokrasi (democracy) (17 kez) ve seçimler (elections) (17 kez) kavramlarının sık kullanılması, demokratik süreçler ve seçim mekanizmalarının literatürde temel araştırma alanları arasında yer aldığını ortaya koymaktadır. Son olarak rekabet (competition) kavramının 15 kez kullanılması, siyasal partiler arasındaki rekabetin, seçim rekabetinin ve siyasal sistem içerisindeki güç mücadelelerinin araştırmalarda önemli temalar arasında bulunduğunu göstermektedir. Tablo değerlendirildiğinde, en sık kullanılan kelimeler araştırma alanının ağırlıklı olarak siyasi partiler, temsil, seçimler, demokratik süreçler ve siyasal davranış gibi siyaset biliminin temel konuları etrafında şekillendiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, literatürün özellikle parti siyaseti ve demokratik temsil mekanizmaları üzerine yoğunlaştığını göstermektedir.

Şekil 1. Kelime Bulutu

Bu kelime bulutu, siyasal katılım alanındaki akademik çalışmaların ağırlıklı olarak belirli temel kavramlar etrafında yoğunlaştığını göstermektedir; özellikle “siyasal partiler”, “temsil”, “siyaset” ve “demokrasi” gibi kavramların öne çıkması, literatürün klasik siyaset bilimi konularına dayandığını ortaya koyarken, “seçimler”, “oy verme” ve “seçmenler” gibi ifadeler siyasal katılımın daha çok geleneksel ve seçim odaklı boyutunun incelendiğini göstermektedir; bununla birlikte “tutumlar”, “davranış” ve “tercihler” gibi kavramlar bireysel düzeyde siyasal katılımın psikolojik ve davranışsal yönlerine işaret ederken, “cinsiyet”, “eşitsizlik” ve “göç” gibi unsurlar toplumsal belirleyicilerin de önemli bir yer tuttuğunu ortaya koymaktadır; ayrıca “sosyal medya”, “protesto” ve “toplumsal hareketler” gibi kavramların varlığı, geleneksel olmayan katılım biçimlerinin de literatürde giderek daha fazla incelendiğini gösterirken, “kutuplaşma”, “politika”, “rekabet” ve “etki” gibi kavramlar ise siyasal katılımın siyasal sistem ve süreçler üzerindeki sonuçlarına odaklanıldığını göstermekte ve

genel olarak alanın hem geleneksel hem de modern boyutları kapsayan çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Şekil 2. Sözcüklerin Zaman İçinde Kullanım Sayısı

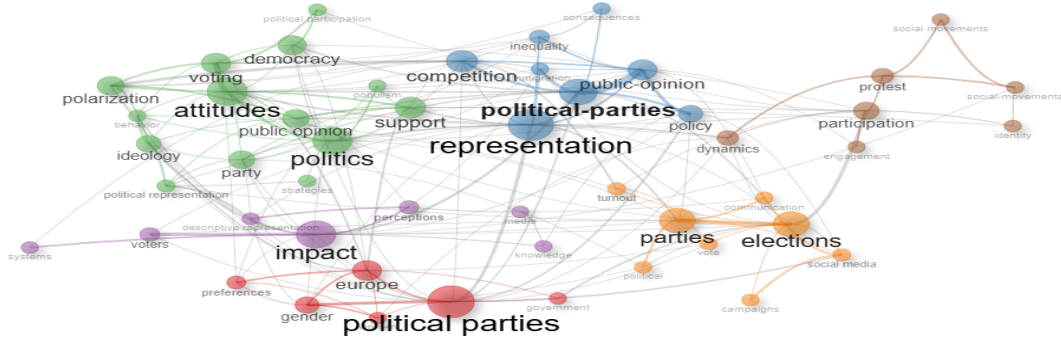
Sözcüklerin yıllara göre kullanım sıklığı incelendiğinde, araştırma alanındaki kavramsal eğilimlerin zaman içinde önemli ölçüde değiştiği görülmektedir. Bu analiz, literatürde hangi kavramların hangi dönemlerde daha fazla ön plana çıktığını göstermesi açısından önemlidir. Tablodaki verilere göre 2022 yılında analiz edilen anahtar kelimelerin kullanımına rastlanmamaktadır. Bu durum, veri setinde yer alan çalışmaların büyük ölçüde daha sonraki yıllarda yoğunlaştığını göstermektedir. 2023 yılında ise bazı temel kavramların literatürde kullanılmaya başlandığı görülmektedir. Bu yılda özellikle partiler (parties) (4) ve seçimler (elections) (3) kavramları öne çıkarken, temsil (representation), siyaset (politics), tutumlar (attitudes), etki (impact), siyasal partiler (political parties) ve rekabet (competition) gibi kavramların da sınırlı sayıda kullanıldığı görülmektedir. Bu durum, araştırma alanında özellikle seçimler ve siyasal partiler üzerine yapılan çalışmaların giderek artmaya başladığını göstermektedir. 2024 yılında kelime kullanım sıklıklarında belirgin bir artış yaşandığı görülmektedir. Özellikle tutumlar (attitudes) (4), demokrasi (democracy) (4), seçimler (elections) (4) ve partiler (parties) (4) kavramlarının daha fazla kullanılması, çalışmaların seçmen davranışları, demokratik süreçler ve seçim mekanizmalarına daha fazla odaklandığını ortaya koymaktadır. Aynı zamanda temsil (representation) (2) ve siyasal partiler (political parties) (2) kavramlarının da kullanımında artış görülmektedir. 2025 yılı, literatürde kavram kullanımının en yoğun olduğu dönemlerden biri olarak dikkat çekmektedir. Bu yılda özellikle siyasal partiler (political parties) (20), temsil (representation) (18) ve siyaset (politics) (18) kavramlarının yoğun biçimde kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca seçimler (elections) (16), tutumlar (attitudes) (15), demokrasi (democracy) (14) ve partiler (parties) (14) gibi kavramlar da yüksek kullanım oranlarına ulaşmıştır. Bu durum, literatürde siyasal partiler, demokratik temsil ve seçim süreçleri üzerine yapılan çalışmaların önemli ölçüde arttığını göstermektedir. 2026 yılında ise bu kavramların kullanımının daha da arttığı görülmektedir. Özellikle siyasal partiler (political parties) (24), temsil

(representation) (20) ve siyaset (politics) (19) en sık kullanılan kavramlar arasında yer almaktadır. Bunun yanında tutumlar (attitudes) (18), etki (impact) (18), demokrasi (democracy) (17), seçimler (elections) (17) ve partiler (parties) (17) kavramlarının da literatürde yoğun biçimde kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca rekabet (competition) (15) kavramının da artan bir kullanım eğilimi sergilediği dikkat çekmektedir.

Tablo 10. Alanın Öne Çıkan Trend Kavramları

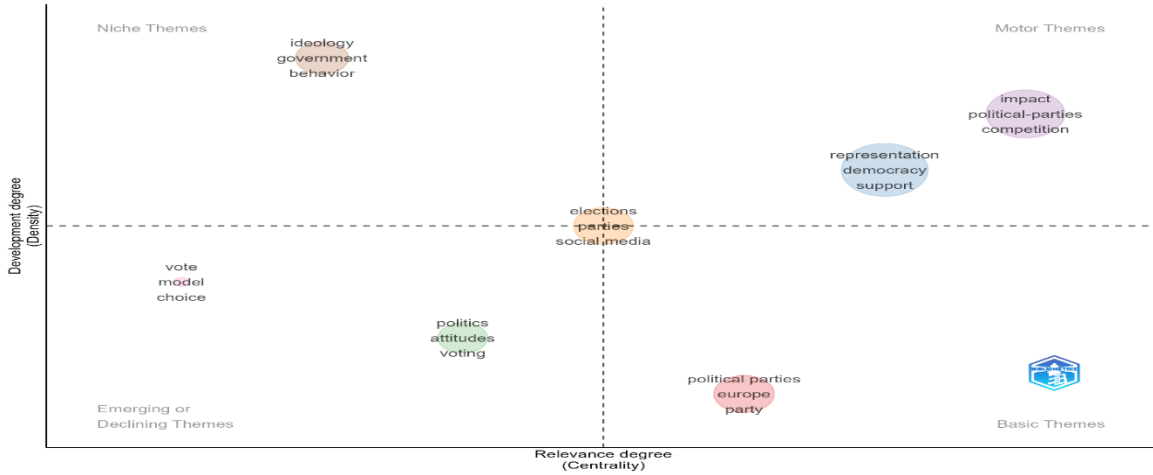
Anahtar Kelimeler	Kullanım Sıklığı	Birinci Çeyrek (Q1) Yıl	Ortanca (Median)	Yıl	Üçüncü Çeyrek (Q3) Yıl
Siyasal Partiler	24	2025	2025		2025
Temsil	20	2025	2025		2025
Siyaset	19	2025	2025		2025
Gündem	6	2025	2026		2026
Belirginlik	6	2025	2026		2026

Trend konular incelendiğinde, araştırma alanında belirli kavramların son yıllarda daha fazla ön plana çıktığı görülmektedir. Bu tür analizler, literatürde hangi temaların yükseliş eğiliminde olduğunu ve akademik çalışmaların hangi konular etrafında yoğunlaştığını ortaya koyması açısından önemlidir. Tablodaki verilere göre siyasal partiler (political parties) kavramı 24 kullanım ile en yüksek frekansa sahip trend konudur. Bu kavramın birinci çeyrek (Q1), ortanca ve üçüncü çeyrek (Q3) yıllarının tamamının 2025 olması, bu konunun özellikle 2025 yılı civarında yoğun biçimde çalışıldığını ve literatürde merkezi bir tema haline geldiğini göstermektedir. Benzer şekilde temsil (representation) (20) ve siyaset (politics) (19) kavramları da aynı zaman aralığında yoğunlaşmakta olup araştırma alanının temel kavramsal çerçevesini oluşturmaktadır. Bu durum, çalışmaların büyük ölçüde siyasal temsil, parti siyaseti ve genel siyasal süreçler etrafında şekillendiğini göstermektedir. Bunun yanı sıra gündem ve belirginlik kavramları, kullanım sıklıkları görece daha düşük olmasına rağmen son dönemde öne çıkan ve araştırmacıların giderek daha fazla ilgi gösterdiği dikkat çekici eğilim konuları arasında yer almaktadır. Her iki kavramın da frekansı 6 olup Q1 değerlerinin 2025, ortanca ve Q3 değerlerinin ise 2026 olması, bu konuların özellikle son dönemde yükselen araştırma temaları olduğunu göstermektedir. Bu durum, literatürde siyasi aktörlerin gündem belirleme süreçleri ve belirli konuların siyasal sistem içerisinde ne ölçüde öne çıktığını ifade eden konu önemliliği gibi konulara yönelik akademik ilginin artmaya başladığını ortaya koymaktadır. Trend konular analizine göre araştırma alanının temel odağının siyasi partiler, siyasal temsil ve siyaset kavramları etrafında yoğunlaştığı; buna ek olarak gündem belirleme ve konu önemliliği gibi kavramların ise son yıllarda yükselen yeni araştırma eğilimleri olarak literatürde giderek daha fazla yer bulmaya başladığı söylenebilir. Bu durum, araştırma alanının hem geleneksel siyaset bilimi konularını sürdürdüğünü hem de yeni teorik yaklaşımlar ve analiz çerçeveleriyle gelişmeye devam ettiğini göstermektedir.

Şekil 3. Eş zamanlılık Ağı (Birliktelik Ağı)

Görselde farklı renklerle temsil edilen düğümler (node'lar), literatürdeki kavramları temsil etmektedir. Düğümlerin büyüklüğü, o kavramın kullanım sıklığını veya ağırlığını göstermektedir; Düğümler arasındaki çizgiler (edges) ise kavramlar arasındaki ilişkileri veya ortak kullanım bağlantılarını göstermektedir. Çizgilerin yoğunluğu ve sayısı arttıkça, kavramlar arasındaki ilişki daha güçlü olmaktadır. Görselin genel yapısına bakıldığında, literatürde bazı kavramların merkezde yer alarak diğer kavramlarla yoğun bir bağlantı ağı oluşturduğu, bazı alt temaların ise daha bağımsız kümeler şeklinde organize olduğu görülmektedir. Bu durum, araştırma alanının hem merkezi temalar etrafında yoğunlaştığını hem de yan alanlarda çeşitli alt odakların geliştiğini göstermektedir.

Şekil 4. Tematik Harita

Görselde yer alan tematik harita (Thematic Map), bibliyometrik analiz kapsamında anahtar kelimelerin merkezilik (centrality) ve yoğunluk (density) değerlerine göre araştırma alanındaki tematik konumlarını göstermektedir. Haritanın sağ üst bölümünde yer alan etki (impact), siyasal partiler (political parties) ve rekabet (competition) kavramları, yüksek merkezilik ve yoğunluk değerlerine sahip olduklarından literatürde hem iyi gelişmiş hem de araştırma alanını yönlendiren motor temalar (motor themes) olarak öne çıkmaktadır. Bu durum, siyasal partiler, politik rekabet ve bunların siyasal süreçler üzerindeki etkisinin araştırma alanında önemli ve güçlü bir çalışma odağı

süreçleri, siyasal iletişim ve medyanın siyasal katılma üzerindeki etkisinin önemli bir araştırma alanı oluşturduğunu göstermektedir. Haritanın sağ tarafında kadınlar (women), toplumsal cinsiyet (gender), tercihler (preferences), siyasal temsil (political representation) ve betimleyici temsil (descriptive representation) kavramlarının yer alması, siyasal katılma literatüründe kadınların siyasete katılımı ve temsil konularının ayrı bir araştırma odağı hâline geldiğini göstermektedir. Alt bölgede yer alan davranış (behavior), seçmenler (voters), algılar (perceptions), ideoloji (ideology), kamuoyu (public opinion), tutumlar (attitudes) ve kutuplaşma (polarization) kavramları ise seçmen davranışı, politik tutumlar ve kamuoyu çalışmalarının siyasal katılma araştırmalarında önemli bir yer tuttuğunu ortaya koymaktadır. Bu kavramsal yapı haritası, siyasal katılma literatürünün demokrasi ve katılım, toplumsal hareketler, seçimler ve siyasal iletişim, temsil ve toplumsal cinsiyet çalışmaları ile seçmen davranışı ve kamuoyu gibi birden fazla tematik alan etrafında geliştiğini ve araştırma alanının çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Bu yapı, siyasal katılmanın yalnızca seçimlere katılımı açıklayan dar bir çerçevede ele alınmadığını; aynı zamanda toplumsal kimlikler, iletişim süreçleri, temsil biçimleri ve bireylerin siyasal tutumlarını kapsayan disiplinler arası bir araştırma alanı olarak gelişimini sürdürdüğünü ortaya koymaktadır.

Şekil 6. Anahtar Kelimelerin Zaman İçinde Kullanımı

Görselde yer alan Trend Topics grafiği, bibliyometrik analiz kapsamında literatürde öne çıkan anahtar kelimelerin zaman içerisindeki kullanım eğilimlerini ve önem düzeylerini göstermektedir. Grafikte yatay eksen yılları, dikey eksen ise anahtar terimleri ifade ederken baloncukların büyüklüğü ilgili terimlerin literatürdeki kullanım sıklığını göstermektedir. Harita incelendiğinde belirginlik (salience) ve gündem (agenda) kavramlarının en güncel dönemde ortaya çıkan ve literatürde dikkat çekmeye başlayan araştırma konuları olduğu görülmektedir. Buna karşılık siyasal partiler (political parties), temsil (representation) ve siyaset (politics) gibi kavramlar daha önceki dönemlerde yoğun olarak kullanılan ve siyasal katılma literatürünün temel araştırma alanlarını oluşturan konular arasında yer almaktadır. Baloncuk büyüklükleri dikkate alındığında özellikle siyasal partiler

(political parties) kavramının literatürde görece daha yüksek kullanım sıklığına sahip olduğu ve siyasal katılma çalışmalarında önemli bir yer tuttuğu anlaşılmaktadır. Bu trend anahtar kelimeler grafiği, siyasal katılma literatürünün zaman içerisinde klasik siyaset ve temsil konularından hareketle geliştiğini, ancak son dönemlerde özellikle gündem (agenda) oluşturma ve konuların belirginliği (salience) ya da toplumsal görünürlüğü gibi yeni araştırma temalarının literatürde giderek daha fazla önem kazanmaya başladığını göstermektedir.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bibliyometrik analiz ışığında yapılan kapsamlı incelemeler, siyasal katılma araştırmalarının literatürde oldukça çok boyutlu ve disiplinler arası bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Kavramsal yapı haritası, çalışmaların temel olarak demokrasi, siyasal katılma, seçmen davranışı ve vatandaşların siyasal sürece katılımı gibi merkezi temalar etrafında yoğunlaştığını göstermektedir; bununla birlikte toplumsal hareketler, protesto eylemleri, medya ve sosyal medya etkisi, politik temsil mekanizmaları ile cinsiyet ve toplumsal cinsiyet boyutları da araştırmalarda bağımsız ve önemli odak noktaları olarak ön plana çıkmaktadır. Bu durum, alanın sadece klasik siyaset bilimi kavramları çerçevesinde değil, aynı zamanda sosyoloji alanında, iletişim alanında ve toplumsal bağlamlarla da iç içe bir şekilde incelendiğini göstermektedir. Tematik harita analizleri, siyasi partiler, politik rekabet ve bunların siyasal süreçler üzerindeki etkisinin literatürde motor temalar olarak çalışmaların yönünü belirlediğini ortaya koyarken; seçim süreçleri, sosyal medya kullanımı, toplumsal hareketlerin örgütlenme biçimleri ve temsil konularının ise gelişmekte olan veya temel temalar arasında konumlandığını göstermektedir. Bu bağlamda, alanın hem teori üretimi hem de politika ve uygulama bağlamında güncel ve pratik öneme sahip araştırma konularını kapsadığı anlaşılmaktadır. Trend analizleri, literatürde klasik siyaset ve temsil konularının sürekliliğini koruduğunu ve araştırmacılar tarafından düzenli olarak ele alındığını gösterirken, son yıllarda gündem oluşturma süreçleri, toplumsal görünürlük ve medya etkisi gibi konuların artan bir öneme sahip olduğunu, böylece literatürde yeni yönelimlerin ve araştırma boşluklarının oluştuğuna işaret etmektedir. Bu bulgular, siyasal katılma alanındaki araştırmaların hem tarihsel süreç içerisinde evrim geçirdiğini hem de güncel araştırma eğilimleri ışığında disiplinler arası bir karaktere sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca, ortaya çıkan kavramsal ve tematik yapılar, gelecekte yapılacak çalışmalar için hem teorik çerçeve sunmakta hem de metodolojik olarak yönlendirici olabilecek geniş bir altyapı oluşturmaktadır. Literatürdeki bu zengin ve çok boyutlu yapının, araştırmacılara hem derinlemesine analiz yapma hem de farklı disiplinleri bir araya getirerek yenilikçi araştırmalar üretme imkânı sunduğu söylenebilmektedir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Destek Bilgisi: Herhangi bir kurum ve/veya kuruluştan destek alınmamıştır.

Çıkar Çatışması: Yazarlar arasında çıkar çatışması yoktur.

Etik Onayı: Bu çalışmanın tüm hazırlanma süreçlerinde etik kurallara riayet edildiğini yazar(lar) beyan eder. Aksi bir durumun tespiti halinde Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler Dergisi'nin hiçbir sorumluluğu olmayıp, tüm sorumluluk makale yazar(lar)ına aittir.

Etik Kurul Onayı Çalışma kamuya açık ikincil verilerin kullanılmasıyla oluşturulmuştur.

Araştırmacıların Katkı Oranı: Yazarlar çalışmaya eşit oranda katkı sağlamıştır.

KAYNAKÇA

Aria, M. and Cuccurullo, C. (2017). Bibliometrix: An R-tool for comprehensive science mapping analysis. *Journal of Informetrics*, 11(4), 959–975.

Baykara, A. M. (2025). *Sosyal medya ve siyasal katılım: Siyasal Katılım Davranışları Üzerine Tanımlayıcı Bir Araştırma*, Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta.

Bincouf, M. O. (2021). *The Impact of Corruption on Political Participation and Democratization in Somalia: The Case of Selected Public and Private Employees in Mogadishu*, Yayınlanmış Doktora Tezi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara.

Bülbül, A. (2020). *Creating Democratic Citizens: What People Understand From Democracy And How This Understanding Influences Their Political Participation*, Yüksek Lisans Tezi, Middle East Technical University, Graduate School of Social Sciences, Ankara.

Çiftçi, A. E. (2023). *Global Politics and International Relations: Emotional Factors as Determinants of Political Participation: A Qualitative Study of Youth in Antalya*, Yüksek Lisans Tezi, Antalya Bilim Üniversitesi, Antalya.

Döm, Ö. Ö. (2020). *Conventional vs. Nonconventional Forms of Political Participation: Motivations Behind Political Participation of Youth in Turkey*, Doktora Tezi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara.

Eroğlu, E. (2023). *Beyond Apathy: Dynamics of Youth Political Participation in Contemporary Europe*, Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.

Glänzel, W. (2003). *Bibliometrics as a research field: A course on theory and application of bibliometric indicators*. Course Handouts, Katholieke Universiteit Leuven.

Gutiérrez-Salcedo, M., Martínez, M. Á., Moral-Muñoz, J. A., Herrera-Viedma, E., and Cobo, M. J. (2018). Some Bibliometric Procedures for Analyzing and Evaluating Research Fields, *Applied Intelligence*, 48(5), 1275–1287.

Hulme, E. W. (1923). *Statistical Bibliography in Relation to the Growth of Modern Civilization: Two Lectures Delivered in The University of Cambridge in May 1922*. Grafton & Co.

Huntington, S. P. and Nelson, J. M. (1976). *No Easy Choice: Political Participation in Developing Countries*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Kalaycıoğlu, E. (2013). *Siyasal katılmanın anatomisi*. Bilim Akademisi Derneği. <https://bilimakademisi.org/wp-content/uploads/2013/08/Siyasal-Katilmanin-Anatomisi.pdf> Erişim Tarihi: 07.05.2026.

Linus, E. G. (2020). *Effects of violence on political participation: An analysis of electoral Nigeria between 2011–2018*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi, İstanbul.

Milbrath, L. W. and Goel, M. L. (1977). *Political Participation: How and Why Do People Get Involved in Politics?* Lanham, MD: University Press of America.

Nuhoğlu Korkut, A. B. (2025). *Political Participation of Turkish Immigrants in France*, Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, İstanbul.

Pritchard, A. (1969). Statistical Bibliography or Bibliometrics. *Journal of Documentation*, 25, 348–349.

Van Deth, J. W. (2016). What is Political Participation? *Oxford Research Encyclopedia of Politics*. Oxford University Press. doi:10.1093/Acrefore/9780190228637.013.68.

Weiner, M. (1971). *Political Participation: Crisis of the Political Process*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Zupic, I., and Čater, T. (2015). Bibliometric Methods in Management and Organization. *Organizational Research Methods*, 18(3), 429–472. doi:10.1177/1094428114562629.